

Ser Joan Fuster es un llibre amb moltes cares. Entre els seus fulls es pot trobar tota classe de reflexions de l'autor de temes tan diversos i difícils com pot ser el tema de l'adolescència, sobre ella reflexiona, parla, i escriu. Així com també temes morals com la justícia, les guerres... Passa de la por a les drogues sense espantarse i mantenint sempre la coherència del tex. No deixa enrere tampòc les actituds i/o ideologies que s'han adoptat front la vida, com pòt ser la consciència social front la natura i el paisatge, de vegades mofant-se d'aquestes actituds, com també qüestionant el fer d'un polític o la manera en que s'ens presenta tot i, nosaltres, l'individu en general, ho pren sense qüestionar-se els motius d'aquesta elecció.

De tots aquests temes, alguns amb nocions generals, altres de vegades amb exhaustiva persistència, escriu Fuster fent servir per agrupar-los un sistema, que no acave d'entendre. Sembla que primerament, parla, del que sempre fem, de la monotonia, de les coses que tenim tots els dies enfront i no parem a veure, curiositats que a base de tindre-les empre no sabem deleitar-nos amb elles i els seus aspectes (aspectes que Fuster analitza).

Amb la segona part que fà, sembla que intenta fer-nos adonar de que tot està preparat, de que l'home no escull res, ja li ho donen fet. Parla de la manera en que s'utilitza el consumisme comparant-mos en una especie de titelles lligades a la publicitat. Potser el que intenta fer aquí es que, reaccione'm davant la intenció del consumisme i l'economia, per elegir nosaltres el nostre camí, que aquest no estiga marcat ja per unes pautes publicitaries i manejadores. Aquí no sols parla de la publicitat, si no en general, de tota la manipulació existent, ja siga publicitaria com també politica. En resum, al meu entendre, Fuster intenta lliurar-nos per que escollim.

El apart que fà a *Reflexions generals i diverses*, a dir veritat, no consegueix entendre quin metode / logica ha utilitzat per incloure aquests dissenys ací, vull dir, que la reflexió que obria aquest apart no sembla cap introducció a les demés reflexions que el segueixen. A no ser que hi haja alguna ironia o sarcasme en aquest del cual jo no m'haja adonat.

Als diferents apartats que el segueixen pensse que no cal fer massa puntualitzacions. *De joves i vells* parla de les diferents edats i de quina manera influeix aquesta per enfrontar-se a la vida d'una manera o altra, encara que respecte al enfrontament, Fuster li dedica altre apart, *De la por a la guerra*, en ell esmenta viruts i defectes de cada posició front el combat: Parla dels diferents aspectes de l'aprovació d'una guerra i també ho fà parlant de la gent (que com ell) no aprova aquesta postura, rememorant-se així, inclus al Kremlin. Parlant de ideologies modernes també li mereix al autor un parell d'esmentes al ecologisme. Casi ja finalitzant, hi ha un recull de frase ingenioses, aforismes i assatjos breus, on apenes dues linies recull pensaments a mode del *refranero* semblant fruit de la recollida del saber popular del poble.

I ja acabant, per tancar l'obra, el autor fa un aclariment, sembla que referent a certs comentaris sobre la seua manera d'escriure, explicant-se i donat motius de la inseguritat que desperten en alguns lectors els seus texts.

El interes que desperta aquesta obra es deuria separar per cada reflexió que l'autor fà. No es pot dir que es un llibre entretingut, si no que algunes de les seues vagueries resulten atractives per als sentits, ja que aquesta obra es deu analitzar separant cada raciocini. Al meu veure, no és un llibre, per a res un llibre pesat, ni tampoc el típic s'ens impossibilita la lectura, ja que l'estil de Fuster sempre crea habit al llibre que és té entre les mans. Tracta temes diversos, tocant, sembla que és podria casi assegurar, tots els aspectes d'una vida: Aspectes costumistes i consumistes, valors de la ideologia, politica... Tant com també valors morals que fustigen l'ànima i esperit del *pecador*.

El vocabulari que Joan Fuster utilitza, de vegades fà empalagos el text, fent d'una densitat, casi inexcrutable, el escrit. En aquest aspecte no hi ha equilibre existent per part de l'autor: De vegades utilitza un llenguatge

bast, col.loquial, sembla que per adequarse al tema que tracta, i en canvi, altres ens sorpren amb paraules, de vegades inclús, desconegudes per a mi, que el únic que tret amb elles es la doble lectura del aforisme.

No és per a mi un llibre complicat, trobe que es adequat per al meu nivell, no he tingut més dificultat que cert vocabulari (paraules puntuals, pero que m'han fet tropeçar en alguna linia) He disfrutat amb la lectura, m'ha resultat divertit el humor estrany de Fuster, de vegades macabre, de vegades tan sincer que resultava evident.

Es un llibre que recomanaria sense cap prejuici.

Ser Joan Fuster

Antologia de textos fusterians

.....

1erBAT A Nbre 13

23 / V / 2001